

VURDERING AF EVENTUELT TILBAGEBETALINGSKRAV MV. - TAKSTER FOR BUGTSKOLENS SFO OG KLUB HAVANA

1. BAGGRUND OG OPDRAG

Horten har på vegne af Greve Kommune udarbejdet en vurdering af kommunens takstfastsættelse i relation til forældrebetaling ved SFO-ordningen tilknyttet Bugtskolen samt fritids- og klubtilbuddet Havana (Klub Havana), jf. notat af 5. januar 2022.

I notatet konkluderede Horten, at Greve Kommune ikke havde hjemmel til i 2011 som led i en spareøvelse at indføre en differentieret takst for brug af SFO-ordningen tilknyttet Bugtskolen samt fritids- og klubtilbuddet Havana.

Dermed har Greve Kommune i perioden fra 1. januar 2012 og frem opkrævet for høj forældrebetaling for forældre til brugere af de to institutioner.

Nærværende notat udgør "Step 2" af vurderingen af sagen, idet der i notatet tages stilling til følgende spørgsmål:

- Skal Greve Kommune tilbagebetale det for meget opkrævede beløb?
- Hvis der svares bekræftende på ovenstående, skal Greve Kommune så genoptage sagerne af egen drift, eller kan det ske ved annoncering?
- Er eventuelle tilbagebetalingskrav forældede?

Notatet er i overensstemmelse med opdraget holdt kort og operationelt. Notatet adresserer ikke spørgsmålene om tilretning af eksisterende takster og orientering herom i verserende sager. Vi har dog – efter Greve Kommunes oplysning herom – lagt til grund, at taksterne for SFO-ordningen tilknyttet Bugtskolen samt fritids- og klubtilbuddet Havana vil blive ændret, så de svarer til taksterne for kommunens øvrige tilbud (den almindelige takst).

Notatet indeholder i afsnit 2 en sammenfatning. I afsnit 3 gennemgår vi de juridiske rammer i forhold til tilbagebetaling og forældelse, og i afsnit 4 gennemgår vi forholdene i den konkrete sag. Afsnit 5 indeholder vores vurdering af sagen.

2. SAMMENFATNING

Greve Kommune har en tilbagebetalingspligt i relation til den for højt opkrævede forældrebetaling for forældre til brugere af Bugtskolens SFO samt Klub Havana.

Ud fra en afvejning af kommunens administrative byrder over for hensynet til de borgere, der har betalt taksten til kommunen, i tro om at fastsættelsen af taksten var lovlig, er det herudover vores vurdering, at kommunen er forpligtet til at genoptage sagerne af egen drift.

Situationen er omfattet af den almindelige 3-årige forældelsesfrist, og krav på tilbagebetaling i relation til betalinger foretaget tidligere end for 3 år siden er derfor forældede.

Eksempel

Hvis en borger har betalt taksten 1. april 2019, er tilbagebetalingskravet ifølge ovenstående som udgangspunkt forældet 1. april 2022.

Forældelsen indtræder for hver dag, der går, dvs. at der pr. 2. april 2022 indtræder forældelse for alle betalinger foretaget før 2. april 2019 osv.

Kommunen skal derfor – af egen drift – identificere og genoptage sager relateret til betalinger i perioden 2019 til 2022, der endnu ikke er forældede, og hvor forældre til børn på Bugtskolens SFO og i Klub Havana er blevet opkrævet en for høj takst.

Kommunen kan for at "trække en streg i sandet" vælge at træffe en generel suspensionsbeslutning ud fra et hensyn om at behandle alle borgere ens. På denne måde vil sagerne i relation til forældelse blive behandlet ens, uanset kommunens sagsbehandlingstid.

Da betalingerne forældes løbende, indtil der foretages tilbagebetaling eller til en beslutning om generel suspension, skal det besluttes, fra hvilken dato en eventuel suspensionsbeslutning skal gælde. En sådan dato bør fastsættes umiddelbart efter kommunens endelige (politiske) vurdering af sagen.

Kommunen kan ikke fastsætte en suspensionsdato, der ligger før kommunens endelige vurdering af sagen og beslutning om generel suspension. Dette er en konsekvens af det kommunalretlige forbud mod støtte til enkeltpersoner. Det betyder, at kommunen ikke – med tilbagevirkende kraft – kan beslutte, at suspensionsdatoen gælder fra 1. januar 2021 eller lignende.

Kommunen kan endelig overveje, om kommunen samtidig vil foretage en annoncering på kommunens hjemmeside eller tilsvarende om sagen og processen for tilbagebetaling.

3. JURIDISKE RAMMER FOR TILBAGEBETALING OG FORÆLDELSE

3.1 Tilbagebetaling

3.1.1 Udgangspunktet og fravigelser

Udgangspunktet er, at en kommune har en tilbagebetalingspligt, hvis borgere eller virksomheder er blevet opkrævet betaling på et ukorrekt retligt grundlag.

Der gælder dog undtagelser til dette, herunder at der ikke er tilbagebetalingspligt, hvis der foreligger særlige eller undskyldelige forhold hos myndigheden, fx en undskyldelig retsvildfarelse.¹

Ved vurderingen af om der foreligger sådanne særlige eller undskyldelige omstændigheder, kan det tillægges betydning, om der har været en lang praksis for den hidtidige takstfastsættelse, og om der i øvrig i administrativ praksis eller retspraksis har været taget stilling til spørgsmålet.

Hvis der ikke har været klare regler og retningslinjer for, om eller hvordan en takst skulle opkræves eller fastsættes, taler dette ligeledes for, at der foreligger særlige undskyldelige omstændigheder, som kan føre til, at der ikke skal ske tilbagebetaling.

3.1.2 Egen drift eller annoncering?

Hvis en kommune har opkrævet betaling uden at have lovhjemmel til det, vil kommunen som udgangspunkt være forpligtet til – af egen drift – at genoptage de omhandlede sager.

Undtagelsen hertil er situationer, hvor det er forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder at finde frem til sagerne.

Ved vurderingen af, om en kommune har pligt til at gennemgå samtlige sager af egen drift, lægges der typisk vægt på følgende kriterier:

- vanskeligheden ved at identificere de relevante sager,
- vanskeligheden ved at identificere den rette modtager af beløbet,
- antallet af sager,
- tids- og ressourceforbrug forbundet med ovenstående,
- om beløbet er af bagatelagtig karakter, og om kommunens ressourceforbrug forbundet med genoptagelsen og tilbagebetaling af beløbet vil overstige det samlede tilbagebetalingsbeløb, og
- om den fejlagtige opkrævning er udtryk for en klar ulovlighed eller nærmere en undskyldelig retsvildfarelse.

Ovenstående forhold skal afvejes over for hensynet til de borgere og virksomheder, der har betalt taksten til kommunen, i den tro at kommunen havde hjemmel til opkrævningen.

Følgende fremgår af "Forvaltningsret" (2018) af Niels Fenger på side 1046:

"Ved besvarelsen af spørgsmålet om, hvornår forvaltningen er forpligtet til af egen drift at omgøre en afgørelse, må der formentlig især lægges vægt på to

¹ Om udgangspunktet og undtagelserne; se evt. også Offentligretligt erstatningsansvar for skadevoldende retsakter (Gammeltoft-Hansen, 2002, s. 211) samt FOB 1997.183. Se også fra retspraksis fx U2013.1030H.

kriterier. For det første om forvaltningens tidligere retsanvendelse eller praksis har været udtryk for en mere eller mindre klar ulovlighed (om der i den ene ende af skalaen er truffet ugyldige afgørelser eller har været tale om en uforsvarlig – og efter omstændighederne erstatningspådragende – forvaltning, eller der i den anden ende af skalaen har været tale om en undskyldelig retsvildfarelse eller et valg mellem to for så vidt lige gode retsopfattelser). Og for det andet om en genoptagelse af sagerne af egen drift vil volde større eller mindre administrative vanskeligheder (om det i den ene ende af skalaen vil være faktisk umuligt eller dog særdeles vanskeligt og overordentlig ressourcekrævende at finde frem til de relevante sager, eller det i den anden ende af skalaen vil være forholdsvis ukompliceret på baggrund af de oplysninger og de registreringssystemer myndighederne har, at finde frem til sagerne).

[...]

Såfremt en hidtil anvendt retsopfattelse må anses for urigtig, vil myndigheden herefter som udgangspunkt være forpligtet til på egen hånd at genoptage de sager, der kan være berørt af den ændrede retsopfattelse – forudsat at det ikke er forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder at finde frem til sagerne."

Efter praksis fra Indenrigsministeriet skulle Københavns Kommune i en sag om ulovlig opkrævning af betaling for midlertidige plejehjemsophold potentielt manuelt gennemgå 2.000 sager for hvert år, kommunen ønskede at gå tilbage. Dette blev af ministeriet anset for så administrativt vanskeligt, at kommunen ikke skulle tilbagebetale af egen drift, men alene havde pligt til at offentliggøre muligheden for tilbagebetaling over for borgerne. Kommunen havde i den forbindelse bl.a. henvist til, at kommunen ikke ville kunne gennemføre tilbagebetalingerne af egen drift med det personale, der var til rådighed.²

3.2 Forældelse og renter

Forældelsesfristen er som udgangspunkt 3 år fra forfaldstidspunktet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Forfaldstidspunktet er i en sag med løbende opkrævning de datoer, hvor betalingerne rent faktisk er gennemført. Fra dette tidspunkt kunne borgeren have krævet at få tilbagebetalt differencen mellem den for højt fastsatte takst og den almindelige (korrekt fastsatte) takst.

Det er dog i forældelseslovens § 3, stk. 2, fastsat, at i de situationer, hvor fordringshaveren var ubekendt med de faktiske forhold, som kravet støttes på (faktisk vildfarelse), regnes forældelsesfristen først fra den dag, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil (suspension). Der gælder i sådanne situationer en absolut forældelsesfrist på 10 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 4.

² Indenrigsministeriets j.nr. 1997/1221/101-1.

Fordringshaveren skal her forstås som de borgere, der er blevet opkrævet takst for deres børns ophold i institutionerne, og som dermed kan have et krav på tilbagebetaling.

Det er som altovervejende hovedregel alene en *faktisk vildfarelse*, der kan føre til en suspension af den 3-årige forældelsesfrist, i modsætning til en *retlig vildfarelse*, hvor der ikke indtræder suspension. Retlig vildfarelse angår eksempelvis uvidenhed om fortolkning af det retlige grundlag for kravet.

Det følger af rentelovens § 8, stk. 1, at krav uden for formuerettens område forrentes fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning, og til betaling sker. Et tilbagebetalingskrav som i nærværende sag er et krav "uden for formuerettens område". Det følger dog også bl.a. af samme lovs § 3, stk. 5, at rente – hvis særlige forhold begrunder det – skal betales fra et tidligere tidspunkt.³

Udgangspunktet er derfor, at borgerens krav ikke forrentes, medmindre der anlægges en retssag herom.

Eksempel

Hvis en borger har betalt taksten 1. april 2019, er tilbagebetalingskravet ifølge ovenstående som udgangspunkt forældet 1. april 2022, medmindre borgeren kan påvise at have været i en faktisk vildfarelse.

Forældelsen indebærer i eksemplet, at der pr. 1. april 2022 er indtrådt forældelse for krav om tilbagebetaling af den for meget betalte takst for alle betalinger foretaget før 1. april 2019. Forældelsen indtræder for hver dag, der går, dvs. at der pr. 2. april 2022 indtræder forældelse for alle betalinger foretaget før 2. april 2019 osv.

Det vil være i strid med princippet om forbud mod at yde kommunal støtte til enkeltpersoner, hvis kommunen beslutter at tilbagebetale i sager, hvor tilbagebetalingskravet er forældet.⁴ Det vil derimod være muligt at indgå aftale om suspension af forældelsesfristen for så vidt angår krav, der ikke er forældet endnu, fx så krav ikke forældes, mens der sker en klarlægning og beregning af de enkelte tilbagebetalingsbeløb.

4. DEN KONKRETE SAG

4.1 Sagens omfang – de involverede forældre

De uhjemlede takster blev indført pr. 1. januar 2012 og er løbende prisfremskrevet.

Klub Havana

³ Se fx sagerne U1997.1633H og U2006.526H, hvor borgere, der var berettigede til en højere førtidspension, ikke fik tilkendt renter fra et tidligere tidspunkt, jf. rentelovens § 3, stk. 5.

⁴ Se fx Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse til Københavns Kommune af 12. april 2002 vedrørende kommunens mulighed for at foretage efterbetalinger til førtidspensionister i kommunen, til trods for at kravene var forældede. Ministeriet udtalte, at dette ville være i strid med forbuddet mod begunstiggelse af enkeltpersoner, da kommunen ikke havde pådraget sig et erstatningsansvar over for de pågældende førtidspensionister.

Greve Kommune har estimeret, at spørgsmålet om tilbagebetaling vil være relevant for omkring 20 børn pr. år i aldersgruppen fra 6 til 9/10 år (3. klasse), idet taksten fra 4. klasse og fremefter svarer til taksten for almene tilbud. Der vil således være tale om tilbagebetaling til forældre for ca. 200 børn.

Tilbagebetalingen vil ifølge kommunens oplysninger udgøre omkring 1.500 kr. pr. måned pr. barn, idet dette beløb dog afhænger af en række faktorer, herunder regulering i forhold til søskenderabat, om der er udbetalt tilskud for friplads mv.

Bugtskolens SFO

Greve Kommune har i relation til Bugtskolens SFO estimeret, at spørgsmålet om tilbagebetaling vil være relevant for omkring 33 børn/unge pr. år fordelt på aldersgruppen fra 6 til det fyldte 18. år, dvs. i alt omkring 330 børn/unge.

Tilbagebetalingen vil ifølge kommunen udgøre omkring 2.000 kr. pr. måned pr. barn, idet dette beløb dog tilsvarende afhænger af ovennævnte faktorer.

4.2 Hvordan kan der ske tilbagebetaling?

Greve Kommune har oplyst, at ovennævnte børn umiddelbart kan identificeres ved et træk fra datasystemerne, hvorfor identifikationen af børnene (og de betalende forældre) ikke i sig selv kræver betydelige ressourcer.

Selve afklaringen af det differencebeløb, der skal tilbagebetales, vil kræve en individuel gennemgang af de enkelte sager på månedsbasis. Ved tilbagebetaling i forbindelse med et barn, der har gået på institutionen de seneste 3 år, vil opgørelsen således kræve gennemgang af 33 betalinger, idet der årligt betales for 11 måneder ved brug af de omhandlede tilbud.

En tilbagebetaling forudsætter en sådan gennemgang, da der for hver enkelt måned skal tages højde for, hvilken takst forældrene rent faktisk har betalt, herunder om der har været bevilget friplads og/eller søskenderabat.

Greve Kommune har vurderet, at disse manuelle gennemgange og beregninger vil kræve ekstern bistand, da dette ikke vil kunne rummes inden for den almindelige drift. Hertil kommer arbejdet forbundet med kommunens gennemførelse af indbetalingerne efter en eventuel ekstern gennemgang.

Skal der gennemføres tilbagebetalinger for de for højt opkrævede takster for SFO-ordningen tilknyttet Bugtskolen samt Klub Havana for de seneste 3 år, forudsætter dette en gennemgang af mellem 100 og 150 sager, svarende til en gennemgang af omkring 1.750 betalinger.

Det samlede tilbagebetalingsbeløb er af Greve Kommune opgjort til omkring 4.500.000 kr. ud fra de oven for beskrevne estimater. Der er dog betydelig usikkerhed forbundet med opgørelsen af det samlede beløb, idet Greve Kommune ikke på nuværende tidspunkt

har klarhed over, i hvor mange sager der er udbetalt et fripladstilskud på 50 % til forældrene. Det af Greve Kommune anslåede spænd for tilbagebetaling lyder på den baggrund på mellem 2,3 mio. kr. og 6,7 mio. kr.

4.3 **Hvor stort et beløb skal eventuelt tilbagebetales?**

Kommunen skal først opgøre størrelsen af det opkrævede beløb i den konkrete sag og herefter sammenholde beløbet med det, der rent faktisk var hjemmel til at opkræve (normaltaksten).

Differencen udgør det beløb, som kommunen potentielt skal tilbagebetale.

Eksempel

Hvis et forældrepar i 2021 har betalt 3.306 kr. månedligt i 11 måneder for et barn i Bugt-skolens SFO som følge af den differentierede takst og har modtaget støtte på 50 % efter reglerne om friplads, er der månedligt betalt **1.653 kr.**

I dette tilfælde ville der – såfremt der ikke var foretaget en differentiering i sin tid – skulle betales **935 kr.** månedligt i 11 måneder (50 % af de 1.870 kr., der i 2021 var normaltaksten for brug af en almen SFO).

I eksemplet er det forudsat, at der er givet 50 % tilskud efter reglerne om friplads, ligesom der ikke er givet søskenderabat. Greve Kommune vil i forbindelse med gennemgangen af sagerne skulle vurdere, om der er grundlag for et tilskud/rabat efter reglerne herom. Herudover skal der ved gennemgangen tages højde for de årlige reguleringer af taksterne for dag- og klubtilbud.

5. VURDERING

5.1 Indledende bemærkninger

Som beskrevet i Hortens notat af 5. januar 2022 om hjemmelsgrundlaget for forældrebetaling er det vores vurdering, at Greve Kommune ikke havde hjemmel til i 2011 som led i en spareøvelse at indføre en differentieret takst for brug af SFO-ordningen tilknyttet Bugt-skolen samt fritids- og klubtilbuddet Havana.

Det er derfor relevant at vurdere, om de forældre, der uberettiget er blevet opkrævet betaling for den for højt fastsatte takst, kan kræve beløbene tilbagebetalt. (afsnit 5.2)

Hvis der eksisterer en tilbagebetalingspligt, skal det fastlægges, om kommunen af egen drift skal genoptage samtlige sager og sikre tilbagebetaling – eller om der udelukkende skal ske annoncering i relation til de for højt fastsatte takster (afsnit 5.3).

Endelig er det relevant at vurdere, om eventuelle tilbagebetalingskrav er forældede (afsnit 5.4), og hvem beløbene skal tilbagebetales til (afsnit 5.5).

5.2 Har kommunen pligt til at tilbagebetale uretmæssigt opkrævede beløb?

Kommunen har uhjemlet opkrævet en for høj betaling fra forældre til børn på Bugtskolens SFO og Klub Havana.

Det klare udgangspunkt er, at kommunen har en tilbagebetalingspligt.

I forbindelse med vores gennemgang af sagen – herunder de overvejelser, der lå til grund for takstændringen i 2011 – er vi ikke stødt på undskyldelige forhold, der kan ændre ved udgangspunktet.

Der har således ikke i øvrig administrativ praksis eller retspraksis været tvivl om spørgsmålet relateret til takstfastsættelsen, ligesom der heller ikke har været uklarhed omkring fx reglerne i folkeskolelovens § 50, dagtilbudslovens afsnit 3 eller 4 samt reglerne om friplads efter bekendtgørelse om fritids- og klubtilbud mv. til børn og unge.

Det eneste forhold, der kunne tale imod, at kommunen skulle have en tilbagebetalingspligt, er det forhold, at kommunen har opkrævet de for højt fastsatte takster over en 10-årig periode. Da der imidlertid ikke her er tale om en langvarig praksis, der tilsvarende har fundet sted i andre kommuner – og dermed kunne betragtes som undskyldelig – finder vi ikke, at det ændrer ved udgangspunktet.

Det er derfor vores vurdering, at Greve Kommune har en tilbagebetalingspligt i sagen.

5.3 Tilbagebetaling af egen drift eller annoncering?

Følgende taler for, at kommunen *ikke* er forpligtet til at genoptage sagerne af egen drift:

- Kommunens system understøtter ikke en samlet tilbagebetaling, hvorfor hver enkelt sag og betaling skal behandles manuelt.
- Det vil være nødvendigt at indhente ekstern bistand, da en gennemgang af sagerne ikke vil kunne rummes i den daglige drift.
- Der er tale om gennemgang af et relativt stort antal betalinger (anslået mellem 1.100 og 1.650 betalinger for en 3-årig periode, jf. nedenfor om forældelse).

Heroverfor står følgende forhold, som omvendt taler *for*, at kommunen har pligt til at genoptage sagerne om tilbagebetaling af egen drift:

- Hensynet til de forældre, der har betalt taksterne til kommunen, i tro om at fastsættelsen af taksten var lovlig.
- At der vil være tale om ikke-bagatelagte tilbagebetalingsbeløb (fx op mod eller over 10.000 kr. for et forældrepar, der har haft deres barn i institution i 1 år).
- At der ikke er vanskeligheder forbundet med at identificere de relevante sager og de rette modtagere af et eventuelt tilbagebetalingsbeløb.

- At kommunens udgifter forbundet med indhentelse af ekstern bistand ikke vil være i nærheden af at overstige det estimerede tilbagebetalingsbeløb.
- At der ikke i sagen er undskyldelige omstændigheder relateret til kommunens fortolkning af regelgrundlaget i folkeskoleloven og dagtilbudsloven samt tilhørende bekendtgørelse om betaling for dagtilbud mv.

Ud fra en afvejning af kommunens administrative byrder over for hensynet til de borgere, der har betalt taksten til kommunen, i tro om at fastsættelsen af taksten var lovlig, er det samlet vores vurdering, at kommunen er forpligtet til at genoptage sagerne af egen drift.

Vi har i den forbindelse navnlig lagt vægt på hensynet til de forældre, der har betalt beløbet og det betragtelige beløb, der vil skulle tilbagebetales. De af kommunen beskrevne administrative byrder – herunder omkostningen ved at indhente ekstern bistand – kan ikke ændre på, at det primære hensyn må være til de omhandlede forældre.

Kommunen skal derfor – af egen drift – identificere og genoptage de sager, hvor forældre til børn på Bugtskolens SFO og i Klub Havana er blevet opkrævet en for høj takst.

Kommunen kan overveje, om kommunen samtidig vil foretage en annoncering på kommunens hjemmeside eller tilsvarende om sagen og processen for tilbagebetaling.

5.4 Forældelse og overvejelser om suspension

Det forhold, at kommunen i en periode har opkrævet en højere takst, end der har været lovgrundlag for, er efter vores vurdering ikke et forhold, der udgør en faktisk vildfarelse hos de borgere, der har betalt den for høje takst. Tilbagebetalingskravet skyldes således ikke fx beregningsfejl af kommunens faktiske udgifter, men derimod en uhjemlet differentiering af taksten.

Vi finder, at der foreligger en retlig vildfarelse, og at der derfor ikke er sket en suspension af den 3-årige forældelsesfrist.

Derfor er situationen omfattet af den almindelige 3-årige forældelsesfrist, og krav på tilbagebetaling i relation til betalinger foretaget tidligere end for 3 år siden er derfor forældede.

Vi har overvejet, om kommunen har mulighed for at træffe beslutning om, at forældelsen af tilbagebetalingssagerne suspenderes, indtil tilbagebetaling er gennemført, når følgende betingelser måtte blive opfyldt:

- Kommunen har på baggrund af vores notat fastslået en tilbagebetalingspligt, og
- der er fra kommunens side truffet en generel beslutning om, at kommunen vil foretage tilbagebetaling i de sager, der ikke er forældede.

Det er vores vurdering, at kommunen i denne situation kan vælge at træffe en generel suspensionsbeslutning ud fra et hensyn om at behandle alle borgere ens. Begrundelsen

for dette er, at der på dette tidspunkt i sagsprocessen er tale om en ren ekspeditionssag for kommunen, og at det vil være tilfældigt for de berørte borgere, om deres sag ligger øverst eller nederst i den bunke af tilbagebetalingsager, der skal behandles. Der er vide rammer for at træffe beslutning om generel suspension, når det er vurderet, at kommunen har en tilbagebetalingspligt.

En sådan suspensionsbeslutning giver kommunen mulighed for at "slå en streg i sandet", så sagerne i relation til forældelse behandles ens, uanset kommunens sagsbehandlingstid.

Da betalingerne forældes løbende, indtil der foretages tilbagebetaling eller til en beslutning om generel suspension, skal det besluttes, fra hvilken dato en eventuel suspensionsbeslutning skal gælde. En sådan dato bør fastsættes umiddelbart efter kommunens endelige vurdering af sagen.

Suspensionserklæringen bør udformes præcist, så der sikres klarhed om suspensionens nærmere omfang, herunder ikke mindst tidspunktet for suspensionens ikrafttræden og ophør.

5.5 Hvem skal kommunen betale tilbage til?

Kommunen skal tilbagebetale til den forælder/de forældre, der har indbetalt beløbet til kommunen; det vil sige til indbetaleren.

Begrundelsen for dette er navnlig, at retsforholdet vedrørende tilbagebetaling består mellem kommunen og indbetaleren, og at grundlaget for tilbagebetalingen er det krav, som indbetaleren har mod kommunen.

Hvis indbetaleren måtte have overvæltet beløbet på andre, vil dette være et internt forhold mellem disse parter, som er kommunen uvedkommende.

Det er også vores vurdering, at der ikke er grundlag for at kræve rente af beløbet, jf. herved rentelovens § 3, stk. 5.

Aarhus, den 28. februar 2022

Horten

Bo Juul Jensen